

4) Moet artikel 49 EG aldus worden uitgelegd dat het zich verzet tegen een nationale regeling die de organisatie en het aanbieden van kansspelen via internet verbiedt, in het bijzonder wanneer tegelijk — zij het voor een overgangspriode van één jaar — de organisatie en aanbidding ervan via internet, met inachtneming van de bepalingen inzake bescherming van de jeugd en de spelers, wordt toegestaan bij wijze van evenredigheidscorrectie ten behoeve van twee ondernemingen die tot dusver vrijwel uitsluitend via internet spelen aanboden, in staat te stellen over te schakelen op door het Staatsverdrag toegelaten distributiekanaalen?

Beroep ingesteld op 11 februari 2008 — Commissie van de Europese Gemeenschappen/Koninkrijk België

(Zaak C-47/08)

(2008/C 128/30)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: J.-P. Keppenne en H. Støvlbæk, gemachtigden)

Verwerende partij: Koninkrijk België

Conclusies

— vast te stellen dat het Koninkrijk België, door een nationaliteitsvereiste te stellen voor de toegang tot het ambt van notaris en door richtlijn 89/48/EEG ⁽¹⁾ niet uit te voeren voor het ambt van notaris, de verplichtingen niet is nagekomen die op hem rusten krachtens het EG-Verdrag, in het bijzonder de artikelen 43 EG en 45 EG, en richtlijn 89/48/EEG betreffende een algemeen stelsel van erkenning van hoger-onderwijsdiploma's waarmee beroepsopleidingen van ten minste drie jaar worden afgesloten;

— het Koninkrijk België te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Met haar beroep verwijt de Commissie verweerder in de eerste plaats dat hij, door een nationaliteitsvereiste te stellen voor de toegang tot en de uitoefening van het ambt van notaris, in onevenredige mate inbreuk maakt op de vrijheid van vestiging waarin artikel 43 EG voorziet. Artikel 45 EG zondert inderdaad werkzaamheden die een rechtstreekse en specifieke deelname aan de uitoefening van het openbaar gezag vormen, uit van de werkingssfeer van het hoofdstuk inzake het recht van vestiging. Volgens de Commissie brengen de taken waarmee notarissen

onder het Belgische recht zijn belast, echter een dermate geringe deelname aan die uitoefening mee, dat zij niet binnen de werkingssfeer van dit artikel kunnen vallen en een dergelijke belemmering van de vrijheid van vestiging niet kunnen rechtvaardigen. Voor deze taken krijgen notarissen immers niet de bevoegdheid om dwang uit te oefenen, en de nationale wetgever zou minder beperkende maatregelen dan een nationaliteitsvereiste kunnen treffen, zoals bijvoorbeeld de onderwerping van de betrokken marktdeelnemers aan strikte voorwaarden voor toegang tot het ambt, aan bijzondere ambtsplichten en/of aan specifiek toezicht.

Met haar tweede middel verwijt de Commissie verweerder voorts dat hij de op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen, door richtlijn 89/48/EEG niet uit te voeren voor het ambt van notaris. Aangezien het een gereguleerd beroep betreft, is de richtlijn immers volledig van toepassing op dit beroep en het vereiste hoge kwalificatieniveau van notarissen zou gemakkelijk kunnen worden gewaarborgd door een bekwaamheidsproef of door een aanpassingsstage.

⁽¹⁾ Richtlijn 89/48/EEG van de Raad van 21 december 1988 betreffende een algemeen stelsel van erkenning van hoger-onderwijsdiploma's waarmee beroepsopleidingen van ten minste drie jaar worden afgesloten (PB 1989, L 19, blz. 16).

Beroep ingesteld op 12 februari 2008 — Commissie van de Europese Gemeenschappen/Franse Republiek

(Zaak C-50/08)

(2008/C 128/31)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: J.-P. Keppenne en H. Støvlbæk, gemachtigden)

Verwerende partij: Franse Republiek

Conclusies

— vast te stellen dat de Franse Republiek, door een nationaliteitsvereiste te stellen voor de toegang tot het ambt van notaris, de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens het EG-Verdrag, in het bijzonder de artikelen 43 EG en 45 EG;

— de Franse Republiek te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Met haar beroep verwijt de Commissie verweerster in de eerste plaats dat zij, door een nationaliteitsvereiste te stellen voor de toegang tot en de uitoefening van het ambt van notaris, in onevenredige mate inbreuk maakt op de vrijheid van vestiging waarin artikel 43 EG voorziet. Artikel 45 EG zondert inderdaad werkzaamheden die een rechtstreekse en specifieke deelname aan de uitoefening van het openbaar gezag vormen, uit van de werkingssfeer van het hoofdstuk inzake het recht van vestiging. Volgens de Commissie brengen de taken waarmee notarissen onder het Franse recht zijn belast, echter een dermate geringe deelname aan die uitoefening mee, dat zij niet binnen de werkingssfeer van dit artikel kunnen vallen en een dergelijke belemmering van de vrijheid van vestiging niet kunnen rechtvaardigen.

Voor deze taken krijgen notarissen immers geen werkelijke bevoegdheden om dwang uit te oefenen, en de functie en het statuut van respectievelijk de rechter en de notaris verschillen duidelijk van elkaar.

Bovendien zou de nationale wetgever minder beperkende maatregelen dan een nationaliteitsvereiste kunnen treffen, zoals bijvoorbeeld de onderwerping van de betrokken marktdeelnemers aan strikte voorwaarden voor toegang tot het ambt, aan bijzondere ambtsplichten en/of aan specifiek toezicht.

Beroep ingesteld op 12 februari 2008 — Commissie van de Europese Gemeenschappen/Groothertogdom Luxemburg

(Zaak C-51/08)

(2008/C 128/32)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: J.-P. Keppenne en H. Støvlbæk, gemachtigden)

Verwerende partij: Groothertogdom Luxemburg

Conclusies

— vast te stellen dat het Groothertogdom Luxemburg, door een nationaliteitsvereiste te stellen voor de toegang tot het ambt van notaris en door richtlijn 89/48/EEG ⁽¹⁾ niet uit te voeren voor het ambt van notaris, de verplichtingen niet is nagekomen die op hem rusten krachtens het EG-Verdrag, in het bijzonder de artikelen 43 EG en 45 EG, en richtlijn 89/48/EEG betreffende een algemeen stelsel van erkenning van hoger-onderwijsdiploma's waarmee beroepsopleidingen van ten minste drie jaar worden afgesloten;

— het Groothertogdom Luxemburg te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Met haar beroep verwijt de Commissie verweerder in de eerste plaats dat hij, door een nationaliteitsvereiste te stellen voor de toegang tot en de uitoefening van het ambt van notaris, in onevenredige mate inbreuk maakt op de vrijheid van vestiging waarin artikel 43 EG voorziet. Artikel 45 EG zondert inderdaad werkzaamheden die een rechtstreekse en specifieke deelname aan de uitoefening van het openbaar gezag vormen, uit van de werkingssfeer van het hoofdstuk inzake het recht van vestiging. Volgens de Commissie brengen de taken waarmee notarissen onder het Luxemburgse recht zijn belast, echter een dermate geringe deelname aan die uitoefening mee, dat zij niet binnen de werkingssfeer van dit artikel kunnen vallen en een dergelijke belemmering van de vrijheid van vestiging niet kunnen rechtvaardigen. Voor deze taken krijgen notarissen immers niet de bevoegdheid om dwang uit te oefenen, en de nationale wetgever zou minder beperkende maatregelen dan een nationaliteitsvereiste kunnen treffen, zoals bijvoorbeeld de onderwerping van de betrokken marktdeelnemers aan strikte voorwaarden voor toegang tot het ambt, aan bijzondere ambtsplichten en/of aan specifiek toezicht.

Met haar tweede middel verwijt de Commissie verweerder voorts dat hij de op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen, door richtlijn 89/48/EEG niet uit te voeren voor het ambt van notaris. Aangezien het een gereguleerd beroep betreft, is de richtlijn immers volledig van toepassing op dit beroep en het vereiste hoge kwalificatieniveau van notarissen zou gemakkelijk kunnen worden gewaarborgd door een bekwaamheidsproef of door een aanpassingsstage.

⁽¹⁾ Richtlijn 89/48/EEG van de Raad van 21 december 1988 betreffende een algemeen stelsel van erkenning van hoger-onderwijsdiploma's waarmee beroepsopleidingen van ten minste drie jaar worden afgesloten (PB 1989, L 19, blz. 16).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Unabhängige Finanzsenat, Außen stelle Graz (Oostenrijk) op 15 februari 2008 — Dachsberger & Söhne GmbH/Zollamt Salzburg, Erstattungen

(Zaak C-77/08)

(2008/C 128/33)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Unabhängiger Finanzsenat, Außen stelle Graz